

VENDIM
Nr.10, datë 4.4.2007

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Gjergj Sauli	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Alfred Karamuço	Anëtar i “ “
Fehmi Abdiu	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “
Kujtim Puto	Anëtar i “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “
Vjollca Meçaj	Anëtare e “ “

me sekretare Brunilda Bara, në datën 8.12.2006, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.46/16 Akti që i përket:

KËRKUES: SHOQËRIA TREGTARE “ALBANIAN INTERNATIONAL INVESTMENT & DEVELOPMENT CO” SHPK, përfaqësuar nga avokat Envi Hicka, me autorizim.

SUBJEKT I INTERESUAR: KËSHILLI I MINISTRAVE, përfaqësuar nga Avokati i Përgjithshëm i Shtetit, Artan Kodheli.

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimit nr.1036, datë 23.6.2005 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Neni 42 i Kushtetutës të Republikës së Shqipërisë dhe nenet 6 e 13 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.

Kërkuesi ka parashtruar këto shkaqe:

- Në urdhrin nr.2, datë 3.12.2004 të Ministrit të Financave, Shoqëria Tregtare cilësohet si subjekt i lidhur me terrorizmin, ndërkohë që emri i saj nuk përmendet në listën e Kombeve të Bashkuara apo në vendimin përkatës të Këshillit të Ministrave, të cilat kanë përcaktuar subjektet e lidhura me veprimtarinë e terrorizmit ndërkombëtar dhe që, sipas ligjit, përbëjnë bazën ligjore për nxjerrjen e urdhrin të sipërcituar të Ministrit të Financave.

- Vendimi nr.1036, datë 23.6.2005 i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë vjen në kundërshtim me nenin 42 të Kushtetutës, me nenin 13 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut, që imponon ekzistencën e mjetit efektiv të ankimit në mbrojtje të të drejtave të njohura brenda strukturave shtetërore të vendeve palë, si dhe nenin 22 të ligjit nr.9258, datë 15.7.2004 “Për masat kundër financimit të terrorizmit”.

- Gjykata e Lartë i ka mohuar të drejtën për t’iu drejtuar gjykatës, pa dhënë asnjë argument juridik dhe pa përcaktuar organin që ka juridiksion për shqyrtimin e ankimit ndaj urdhrin të Ministrit të Financave që i ka cenuar të drejtat pasurore.

- Gjykata e Lartë, duke interpretuar gabim ligjin, e ka konsideruar kërkuesin subjekt të lidhur me terrorizmin në mënyrë të drejtpërdrejtë.

Avokati i Shtetit parashtrroi këto shkaqe për rrëzimin e kërkesës:

- Kërkuesi është pronar në 45 % të kuotave të shoqërisë “Karavan”, ndërkohë që 55 % të tyre i përkasin shtetasit arab Yasin al-Qadi, person i lidhur me terrorizmin dhe finances i tij. Të qenët bashkëpronar në një shoqëri tregtare nuk është çështje mirëbesimi apo interesi indirekt, por një bashkëpunim i plotë, që në rastin konkret shtrihet dhe në financimin e terrorizmit.

- Komiteti i Këshillit të Sigurimit i Organizatës së Kombeve të Bashkuara përbën panelin ku mund të ankohet kërkuesi, dhe jo sistemi gjyqësor kombëtar.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Vjollca Meçaj, përfaqësuesin e kërkuarit, subjektin e interesuar dhe bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

Në zbatim të ligjit nr.9258, datë 15.7.2004 “Për masat kundër financimit të terrorizmit”, Ministri i Financave, me urdhrin nr.2, datë 3.12.2004, ka urdhëruar, midis të tjerave, sekuestrimin e pasurive dhe të llogarive bankare të Shoqërisë Tregtare “Albanian International Investment & Development Co” sh.p.k., dega Tiranë. Kjo shoqëri tregtare, me cilësinë e paditësit, i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe duke arsyetuar se, siç përcakton neni 22 i ligjit nr.9258, datë 15.7.2004 “Për masat kundër financimit të terrorizmit”, është person i interesuar në mirëbesim, ka kërkuar anulimin e pjesës së urdhrin të sipërshtuar, për pjesën që përcakton sekuestrimin e pasurive të saj. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, mbi kërkesën e palës së paditur, përfaqësuar nga Avokati i Shtetit, ia ka përcjellë çështjen Gjykatës së Lartë, për t’u shprehur në mënyrë përfundimtare lidhur me juridiksionin gjyqësor mbi këtë objekt. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.1036, datë 23.6.2005, ka vendosur nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor.

Shoqëria tregtare kërkuese ka pretenduar papajtueshmërinë me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë të vendimit nr.1036, datë 23.6.2005 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë dhe ka parashtruar shkaqe, të cilat i referohen shkeljes së të drejtës për t’iu drejtuar gjykatës dhe të drejtës së mbrojtjes, si aspekte të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.

Gjykata Kushtetuese konstatoi se kërkuesi legjitimohet t’i drejtohet kësaj Gjykate. Ai përfaqëson një person juridik shqiptar, i regjistruar rregullisht sipas ligjit me vendim gjyqësor¹ dhe çështjet që parashtron e pretendon lidhen me zhvillimin e procesit të parregullt ligjor, nëpërmjet të cilit, sipas tij, i janë cenuar të drejtat pasurore. Kërkuesi i ka shterur të gjitha mjetet juridike të mundshme për të kërkuar dëgjimin e ankimit të tij. Ai i është drejtuar sistemit gjyqësor të zakonshëm për të kundërshtuar aktin administrativ që ka urdhëruar sekuestrimin e pasurive të tij dhe nuk disponon mjet tjetër të zakonshëm juridik për të kundërshtuar vendimin e Gjykatës së Lartë që e nxjerr çështjen e tij jashtë juridiksionit gjyqësor.

E drejta për t’iu drejtuar gjykatës lidhet në mënyrë të drejtpërdrejtë me juridiksionin dhe kompetencën e gjykatave, të cilat nga ana e tyre gjejnë rregullim në dispozitat e Kodit të Procedurës Civile, por edhe në ligje të tjera. Kuptimi dhe interpretimi i drejtë i këtyre dispozitave, si rregull, është detyrë e Gjykatës së Lartë, por në kuadër të gjykimit kushtetues, si metodë pune, këtë interpretim e bën dhe Gjykata Kushtetuese, gjithmonë në funksion të verifikimit të pretendimeve lidhur me procesin e rregullt ligjor.² Në rastin në shqyrtim, Gjykata Kushtetuese vlerëson nëse interpretimi i normave, bërë nga Gjykata e Lartë, i ka cenuar kërkuarit ndonjë element të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor.

Sipas nenit 42/2 të Kushtetutës, kushdo mund t’i drejtohet gjykatës për të mbrojtur një të drejtë, liri apo interes kushtetues e ligjor. Gjykata Kushtetuese vëren se kjo dispozitë, ndër të tjera, ka për qëllim të garantojë shtetasit nga çdo veprim që u shkakton cenim të të drejtave të tyre, pa përjashtuar rastet kur cenimi vjen nga ndonjë akt i administratës shtetërore. Dispozita u garanton subjekteve të cenuara të drejtën t’i drejtohen një gjykate, e cila do t’i dëgjojë pretendimet e tyre dhe do të shpallë një vendim pas një gjykimi të drejtë, publik e të paanshëm. Shteti i së drejtës presupozon që çdo ndërhyrje e autoriteteve ekzekutive në të drejtat e individit apo të personave juridikë, duhet të jetë objekt i një kontrolli efektiv nga një organ që ofron garantimin e pavarësisë dhe paansësisë gjatë procesit të shqyrtimit të konfliktit.

Vendimi i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, duke nxjerrë mosmarrëveshjen objekt gjykimi jashtë juridiksionit gjyqësor, bie ndesh me dispozitat kushtetuese të sipërcituara, ashtu dhe me dispozitat ligjore në fuqi, që zbatojnë parimet kushtetuese në këtë aspekt. Të tilla janë nenet 324 e 325 të Kodit të Procedurës Civile, ku përcaktohet se në kompetencë të seksioneve për gjykimet administrative është “padia me të cilën kërkohet shfuqizimi ose ndryshimi i një akti administrativ”, si

¹ Vendimi nr.21618, datë 8.7.1999 i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë ????

² Vendimi nr.10, datë 11.5.2006 i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë

dhe neni 22 i ligjit nr.9258, datë 15.7.2004 “Për masat kundër financimit të terrorizmit”. Në këtë të fundit parashikohet në mënyrë të shprehur e drejta e ankimit nga çdo subjekt i interesuar apo në mirëbesim, në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë, për të kërkuar të drejtat lidhur me pasuritë e sekuestruara me akt administrativ. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë arsyeton në vendimin e tij se kërkuesi nuk ka pretenduar të jetë person në mirëbesim, ndërkohë që nga materialet e dosjes gjyqësore rezulton se një përcaktim të tillë ai e ka parashtruar në kërkesëpadinë drejtuar gjykatës së rrethit gjyqësor, gjatë gjykimit të çështjes nga ajo gjykatë, si dhe në ankimin drejtuar Gjykatës së Lartë.

Përfundimisht, Gjykata Kushtetuese çmon se qëndrimi i mbajtur nga Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë prek standardet kushtetuese të procesit të rregullt ligjor, në aspektin e pengimit të shqyrtimit të çështjes nga gjykata, duke i mohuar shoqërisë kërkuese të drejtën për gjyq.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 132 të Kushtetutës, si dhe neni 72 e vijues të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Shfuqizimin si të papajtueshëm me Kushtetutën të vendimit nr.1036, datë 23.6.2005 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.
- Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Kolegjin Civil të Gjykatës së Lartë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.